

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Varijs modis homines imitari posse exempla pauperum Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

regiam coronam, quam pro Christo deserui contempſique, & quanto ſœnore, quantaque compensatione! Hæc ceteris nuncia, ut diſcant me imitari, & terrenis cœleſtia anteferre, qui ne putent, te ſomniaſſe, ecce, quod petieras, impetraſti. Ex hac hora enim ſanus eris.

Dixit hæc Alexander, & qui ſanitati fuerat reſtitutus, alijs narrauit; illi, qui eodem tempore ſe vixiſſe teſtantur, poſteritati commendarunt, ut & exemplum & præmium prætiũque; paupertatis à quatuor regijs prolibus diſceremus. O quàm magna virtus eſt, poſſe coronas abijcere, ſceptra contemnere, purpuras deponere, in cœnobijs, inter inſimos, inter pecudes laborare? Hi ſunt, qui Mundo ignoti, Sanctis nobiles, Deo chari, de ſtabulis tranſeunt ad duplicem coronam, præ Principibus, præ Regibus, præ iſtis Imperatoribus in cælo triumphaturi. Liceat mihi igitur cum S. Hieronymo Lectorem alloqui ac dicere: *Sectare veſtigia eorum, quos ſacerdotium & humiliores facit, & pauperes: aut ſi perfectiſta deſideras: exi cum Abraham de patria & cognatione tua, & perge quò neſcis. Si habes ſubſtantiam, vende & da pauperibus: ſi non habes, grandi onere liberatus es: nudum Chriſtum nudus ſequere. Durum, grande, difficile; ſed magna ſunt præmia.* Nemo putet ſe nimium dare, ſi vel regna det Deo: ſi enim Deo danda ſunt, quæ Dei ſunt; profectò corpus & anima, vita & mors, copia & inopia, honores & voluptates, denique omnia, quæ in mundo ſunt, Deo danda offerendaque ſunt, quia omnia Dei ſunt; ſiquidem *Dominus uerſorum* eſt. Quod diligenter conſiderarunt Religioſi, qui, imitatione primorum Chriſtianorum, quibus *erant omnia communia*, Euangelicam amplexi ſunt paupertatem, eamque voto firmarunt, hoc ipſo ditiores, quia pauperiores. Nam vnusquisque pro vno ſibi proprio, conferendo illud in commune, in communi poſſidet omnia ceterorum. Quæ communio bonorum, nata eſt ex communione animorum, apud Apoſtolos; *ut qui eodem conſortio religionis tenebantur*, ait S. Auguſtinus, *eodem conſortio fruèrentur & vita; ut quibus erat vna fides, eſſet vna ſubſtantia; quibus erat communis Chriſtus, communis eſſet & ſumptus.* Non quare *charitas quæ ſua ſunt.* Quidam eò uſque progrediuntur, ut nihil omnino, ne in communi quidem habere velint, ſed viuere in diem mendicantem.

XVII.

S. Hieronymus
ep. 4 ad Rufinum,

Matth. 22, 26

1. Reg. 2, 7

Act. 4, 32

Auguſt. ſerm. 27. de verb. Apoſtoli.

S. Augustin.
lib. 6. Con-
fess. cap. 14.

mendicatò. Sed diuersa sunt dona spiritus, diuersæ vocationes, vti & diuersi fines, ac diuersæ naturæ & vires. Non omnes possunt esse Alexandri, aut Mechtildes. Apostolorum exemplo patet, possessionem in communi, nil paupertati derogare. Quamquam neque hæc quidem paupertas omnibus competit. Quod S. Augustinus suo exemplo demonstrat. Narrat enim, se ante conuersionem agitasse consilium, cum socijs, de vita communi inuenda, vt remoti à turbis tranquillius viuerent; vt vnã, inquit, rem familiarem constarem ex omnibus; vt per amicitia sinceritatem non esset aliud huius, & aliud illius, sed quod ex cunctis fieret vnũ, & vnixerum singulorum esset; & omnia omnium. Et placuerat nobis, vt bini annui, tamquam magistratus omnia necessaria curarent, ceteri quietis. Sed postquam cepit (Romanianus vnus è socijs) cogitare, vtrum hoc muliercula sincerent, quas & alij nostrum iam habebant, & nos habere volebamus, totum illud pactum, quod bene firmabamus, dissiluit in manibus, atque contractum est. Inde ad suspiria & gemitum conuertebamur, & gressus, ad sequendas latas, & tritas vias saculi. Nimirum non omnium est, etsi bona fortunæ vellent deferere, etiam deferere vxores. Quid ergo his faciendum? an amandæ diuitiæ, detestanda paupertas? nequaquam; cum tanta sint huius bona, vt etiam Ethnicorum plurimi eam ambierint. De quibus aliquid dicere, operæ pretium est.

C A P V T XVI.

Fuisse etiam, apud Ethnicos, amatores & laudatores paupertatis.

I.

gentiles, quamquam ad perfectam Euangelij paupertatem, quæ inducit bonorum communionem, atque vnus Dei vitæque æternæ amore suscipitur, assurgere non poterunt; ductu tamen naturæ aded multa viderunt, vt pacis, boni publici & priuati, ac Philosophandi, nonnulli etiam laudis causa, diuitias contemnerent, & sponte etiam pauperes esse mallerent. Atque inter hos non Philosophi dumtaxat, sed etiam Principes fuerunt; illi enim vt sapientiæ, isti vt Reipublicæ gubernaculis tantò liberiore animo vacare possent, curas sollicitudinesque pecuniarum à se abdicarunt, *Si vis vacare animo, ait Seneca, aut pauper*

Senecæ, ep. 17.